

Kilencötven apró hat óra hús

Beülök kocsmákba
szavak és sorsok közé
hol mosószeres lével kenik
el az Istent a szürke
bádoglapon és vágytalan
szép lányok rúzsozzák ki
kurta estényi ajkuk a
bor fölé hajtva fejük és
az összeverődött népek
helybéliek és szigetlakók
mint olcsó pohár alján a
bor megülnek és lassan és
észrevétlenül áztatni való
beszáradt mocsokká párolognak magánnyá
félelemmé haraggá
igazsággá irigységgé
szerelemmé alvadnak lassan
egymásról tudomást sem véve
csak a pincéernőre figyelnek
hogyan hozza e már vagy
mosogat még a kurva
hideg e annyira az ital
mint mosolyuk sör hab
szakáll felett kieresztve
a gőzt félelmet hogy
pincérek csak
pincérek egy másik kocsmában
sorsban ahol ugyanúgy
lucskos szivaccsal törlik a
pultot mint itt szemükben
félelem pezseg mint
borban a szóda
ki vagy s ki vagyok én

bizonytalanságotok túlmutat
kamaszkoron és romantikán
beülök félelmeitekbe
szavakat kereső
büszke párbeszédeitek
kellós közepébe

s szívemben végtelen irgalommal
kikérem hatodik vagy nyolcadik borom

Káprázataitok

A képzelet
a képzelet húz vonszol tovább
nem szárnyal sosem
megfeszült izmokkal léptet
akár egy ökör
könnyű röptének
látjátok talán
farka csapdosását
a szarvai körül kerengő
böglyöket
de a képzelet
konok kitartás és jámbor erő
a képzelet
munka
fagyott földben az ekevas nyoma

A legveszélyesebb méreg

A jó és a gonosz
között
hajszálvékony határ
a kristályrendbe szervezett tudat
ostoba nem látja sosem
milyen közel
minden békés délutánhoz

a szomjasan tomboló őrület
kevesen lehetnek
jók és gonoszok
jobbára jámbor
vagy csak romlott
még a pap vagy a sorozatgyilkos is
jó és gonosz
sosem tesz semmit
csak van
s ez éppen elég

Elmélkedés mindenféle viharokról

Hogyan múlik vagy füstöl el
minden ok és magyarázat nélkül
mint cigarettapapírba tekert remény
a láthatón és kimondhatón túli
magányos és sápadt vörös izzásban
a beteljesülés

ahogy egy szürke felhő
amint elgomolyog a hegy felett az égen
még valami nagy esőre készül
de a déli lankákról felszálló forró szél mint
a kielégíthetetlen képzelet
minden vizét párává aszalja
s vonul tovább szóttan
árnyékba borítva a tikkadt szőlőhegyet